

po jeziku — ali bolje povedano, po izrazih, ki jih poznam samo v svojem jeziku in jih imam tako rad kot domače živali. Pravzaprav sem le v materinem jeziku tak kot sem, le materin jezik je jezik mojega duha, vse drugo je maškerada. Kljub temu vem, da je tujina popolna strogost, domovina pa kljub vsemu nevarna milina, če že zavoljo nič drugega ne, zavoljo peščice ljubljenskih bitij in najlepše pokrajine na svetu. Hkrati pa vem, da bi bila trda šola v Kiotu, šola zoper mehkužnost in nezdravo evropsko življenje, zame življenjska nuja. Vendar nisem tako močan, da bi šolo prenesel.

Odločil sem se: nazaj! Domov! Samo sanjal sem, resnica je vendar drugje!

Odločno sem potrkal na samostanska vrata.

Kmalu zatem sem bil že v vlaku, ki me je peljal v Tokio, kjer so aerodromi vseh odhodov. V trebuhu me je neznansko bolelo. Gnusil sem se sam sebi. Ni kapitulacije, ki bi ne bila gnusna.

— — — — —
 — — — — —
 — — — — —

de ž e l a
 p u n t

Valentin Cundrič

1

ko bi slepi videli
 gluhi slišali
 hromi shodili
 bi bili temelji besede prestavljeni

pustiš grlo v vetru
 pletenje hiš se trga
 dnevi se kot lisica klatijo
 in ujedajo iz stranskih ulic

to je iz srca izvito
 vendar naj nas zaenkrat ne premoti
 pustiti usta v vetru
 in postiti besedo

temelji besede bodo premaknjeni
 na škodo mesa

2

žene nosijo na vzdihu usta
v predpasniku čutila
pustijo krila v vetru
padajo k rosnim tlom
padajo
tako je v strugah glasov
tako je v puhu besede

med vrbe joka vabijo čolne
ali ne vabijo
čolni tam pristajajo

imajo čudovito domotožje po sebi
pod luskinami tega zla
pestujejo napuh besed
in skomine

3

obletiš se s piruete lepote in dobrote
v začetku je bila laž
ko je šla skozi vse postelje
so jo prekrstili v resnico

visiš na njenih pletilkah
ti: krpica puhec žive prirode
svet je lep in dober
a stoji pred tabo na hoduljah

peruti joka
o peruti joka
so pa rekli da ne leta
od človeka do človeka
od ure do dneva

pa vse se obleti odlušči okruši
do svoje osi

4

če se spreta dve besedi
že nastane vojna
upogibata veje sveta ki so grčave
in samo hlinijo liste
hlinijo cvet

iz njih spleteta košaro
ki jo odvržeta
za prvim ovinkom sebe
in ob vrnitvi pobereta

načelo in izjema
sta sprta dvojčka

zmaga ta ki se vrne
od tam kamor bežijo vsi
zmaga kdor obdrži oba konca sebe

5

zviješ jadra telesa
večne tujce
čudo sveta: ni treba največje
so tvoj drugi konec

prvi od koncev
je nekje v tebi¹
ga boš že našel
nemara je to beseda

žejni delfin mesa
z rožo poletja v zobeh: nikamor
vrat pokrajine je prerezan

ulica je zazidana
z iztrebki besedoprejk
z oguljenimi kožami

s porezanimi jadri